

BP MARK A. PIVARUNAS CMRI

**DUCH ŚWIĘTY I KATOLICKI KOŚCIÓŁ
LIST PASTERSKI**

KRAKÓW 2022

www.ultramontes.pl

Duch Święty i katolicki Kościół

List pasterski

BP MARK A. PIVARUNAS CMRI

Niedziela Zesłania Ducha Świętego

Umiłowani w Chrystusie,

Uroczystość Zesłania Ducha Świętego upamiętnia zstąpienie Ducha Świętego na Najświętszą Maryję Pannę i Apostołów, a nam przypomina bardzo ważną prawdę naszej wiary – że Duch Święty pozostaje z Kościołem katolickim na zawsze w związku, który jest zarówno absolutny, jak i nierozzerwalny. Ta prawda naszej wiary jest szczególnie ważna dla nas dzisiaj, kiedy sytuacja w Kościele stała się tak poważna i niebezpieczna.

W ciągu ostatnich trzydziestu lat od rozpoczęcia *Vaticanum II* wprowadzono do Kościoła nowe doktryny – potępione wcześniej przez poprzednich papieży i sobory – które doprowadziły do powszechnej utraty wiary wśród katolików.

Herezja indyferentyzmu religijnego, fałszywego ekumenizmu i fałszywej wolności religijnej została rozpowszechniona w Kościele poprzez różne dekry *Vaticanum II*, nowy Kodeks Prawa Kanonicznego z 1983 r., nowe rytury sakramentów i wreszcie Nową Mszę (*Novus Ordo Missae*). Błędy te zostały w przeszłości bardzo dogłębnie omówione i nie ma potrzeby ponownego ich omawiania. Wystarczy powiedzieć, że Kościół katolicki konsekwentnie nauczał tej samej wiary przez ponad 1900 lat, a następnie, wraz z nastaniem *Vaticanum II*, doszło do sytuacji bez precedensu w historii Kościoła. Czy w historii katolickiego Kościoła kiedykolwiek się zdarzyło, aby sobór powszechny zachęcał do fałszywego ekumenizmu, który został potępiony przez papieża Piusa XI jako "równoznaczny z porzuceniem religii objawionej przez samego Boga"? Czy kiedykolwiek się zdarzyło, aby prawa kościelne legalizowały udzielanie Najświętszego Sakramentu heretykom i schizmatykom bez ich nawrócenia na Wiarę Katolicką? Czy kiedykolwiek się zdarzyło, aby Święta Ofiara Mszy Świętej została zastąpiona w Kościele przez luterzańską pamiętkę Ostatniej Wieczerzy? Jesteśmy świadkami ni mniej, ni więcej jak tylko Wielkiej Apostazji, którą św. Paweł przepowiedział w drugim Liście do Tesaloniczan:

"A prosimy was, bracia, przez przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa... Niech was nikt nie zwodzi żadnym sposobem, albowiem dzień Pański nie nadejdzie, jeśli pierwszej nie przyjdzie odstępstwo..." (II Tes. 2, 1-3).

Ważną sprawą, którą musimy rozważyć, jest błędne stanowisko niektórych tradycyjnych duchownych i świeckich. Usiłują oni chodzić po teologicznym płocie, potępiając z jednej strony herezje soborowego kościoła, a z drugiej strony upierając się przy tym, że ci, którzy są odpowiedzialni za rozpowszechnianie tych herezji, nadal pozostają katolikami i posiadają autorytet władzy w Kościele. Zajmowanie takiego stanowiska teologicznego byłoby sugerowaniem, że Duch Święty zawiódł w kwestii sprawowania nad Kościołem swej Boskiej asystencji jaką Chrystus obiecał Apostołom i ich następcom:

"A ja prosić będę Ojca, i innego Pocieszyciela da wam, aby mieszkał z wami na wieki, Ducha Prawdy" (Jan. 14, 16).

Taki pogląd teologiczny jest również sugerowaniem, że Chrystus nie zdołał wypełnić obietnicy pozostania ze swoimi Apostołami i ich następcami:

"Idąc tedy nauczajcie wszystkie narody chrzcząc je w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego: nauczając je chować wszystko com wam kolwiek przykazał. A oto ja jestem z wami po wszystkie dni aż do skończenia świata" (Mt. 28, 19).

Co więcej, to stanowisko teologiczne implikuje, że Chrystus okłamał nas, gdy obiecał, że "*bramy piekielne nie przemogą [Kościoła]*" (Mt. 16, 18), a także, że "*Kto was słucha (Apostołów i ich następców), mnie słucha*" (Łk. 10, 16). Jest rzeczą doprawdy niezwykłą czytać publikacje niektórych tradycyjnych społeczności, w których można znaleźć zarówno cięty język potępiający soborowy kościół *Vaticanum II*, jak i uroczyste zapewnienia o lojalności i posłuszeństwie wobec hierarchii tegoż kościoła.

Jako przykład tego niemożliwego do utrzymania stanowiska teologicznego, rozważmy dwie poniższe wypowiedzi zmarłego arcybiskupa Marcellego Lefebvre'a. W pierwszej wypowiedzi znajdujemy trafną ocenę soborowego kościoła (kościół, który wyłonił się z *Vaticanum II*). W drugiej wypowiedzi znajdujemy najbardziej sprzeczne stanowisko teologiczne – że soborowy kościół jest Kościołem katolickim, że jeśli soborowy kościół nie powróci do tradycyjnej wiary katolickiej, "będzie to koniec Kościoła" i "wydaje się, że Duch Święty wziął urlop".

Refleksje w związku z suspensą "a divinis", 29 lipca 1976. Arcybiskup Lefebvre:

"Zostaliśmy suspendowani *a divinis* przez kościół soborowy i od soborowego kościoła, do którego nie chcemy należeć".

"Ten soborowy kościół jest schizmatyckim kościołem, ponieważ zrywa z Kościołem katolickim, który był zawsze. Ma on swoje nowe dogmaty, swoje nowe kapłaństwo, swe nowe instytucje, nowy kult, wszystko to już dawno zostało potępione przez Kościół w wielu dokumentach, oficjalnych i rozstrzygających...".

"Kościół, który zatwierdza takie błędy jest równocześnie schizmatyczny i heretycki. Ten soborowy kościół jest zatem niekatolicki. W jakimkolwiek stopniu papież, biskupi, księża lub wierni przynależą do tego nowego kościoła, oddzielają się sami od Kościoła katolickiego...".

To oświadczenie arcybiskupa Lefebvre'a nie mogło być wyrażone bardziej adekwatnie. "Ten soborowy kościół jest zatem niekatolicki".

Następnie spotykamy się ze zmianą kursu w wywiadzie udzielonym Stephano Paci, reporterowi międzynarodowego magazynu, *30 Days*, który znalazł się w numerze z lipca-sierpnia 1988 roku. Wywiad ten dotyczył konsekracji biskupich, których arcybiskup udzielił czterem swoim kapłanom.

30 Days, lipiec-sierpień 1988:

PYTANIE: "Teraz, jak Wasza Ekscelencja przewiduje, jaka będzie przyszłość Bractwa w jego stosunkach z Kościołem Rzymskim?".

LEFEBVRE: "Mam nadzieję, że w ciągu kilku lat, czterech lub pięciu w najlepszym razie, Rzym zakończy tę sytuację i dojdzie z nami do porozumienia".

PYTANIE: "A jeżeli to się nie zdarzy?".

LEFEBVRE: "Rzym pozostałby daleko od Tradycji. I to byłby koniec Kościoła. Ponieważ ja uznaję w papieżu następcę Piotra, nie jestem jednym z tych, którzy uważają Stolicę Piotrową za pustą; ja nie mówię, że ten papież jest heretykiem. Ale jego idee są heretyckie (zostały już one potępione przez poprzednich papieży) i prowadzą do herezji. Patrząc na to jak władze Kościoła działały od czasów Soboru, to wydaje się, że Duch Święty był na wakacjach".

Te stwierdzenia "to byłby koniec Kościoła" i "wydaje się, że Duch Święty wziął urlop" są po prostu niedorzeczne. Kościół katolicki jest nieskazitelny i nieomylny. Niemniej jednak są to "logiczne" wnioski z fałszywych przesłanek, że w jakiś sposób hierarchia Kościoła katolickiego oficjalnie ogłosiła heretyckie nauki oraz oficjalnie i konsekwentnie wprowadzała je w życie przez ostatnie trzydzieści kilka lat, a mimo to zachowała swój autorytet w Kościele.

Nie, soborowy kościół nie jest katolicki. Nie przebywa w nim Duch Święty, Duch Prawdy ani nie przebywa w nim Chrystus.

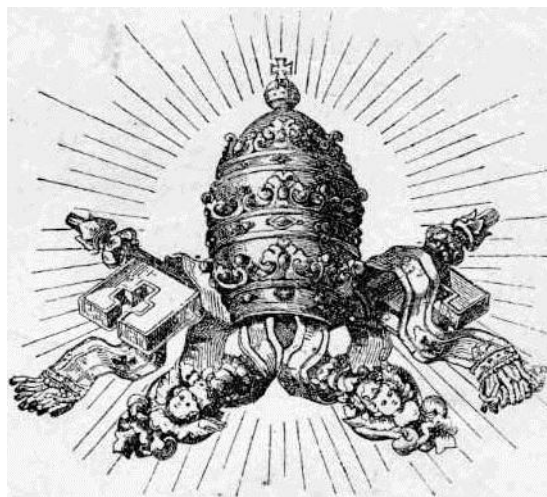
Nie mogą też istnieć – jak wyobrażają sobie niektórzy tradycyjni duchowni i świeccy – dwa Kościoły katolickie, z których jeden to modernistyczny kościół soborowy, a drugi to tradycyjny Kościół katolicki.

Papież Pius XII, w swojej encyklice o Mistycznym Ciele Chrystusa (*Mystici Corporis Christi*) z 29 czerwca 1943 roku, wyraźnie stwierdził:

"Dlatego też ci, co wiarą i rządami są od siebie oddzieleni, nie mogą być w takim jednolitym Ciele i w jego jednym Boskim Duchu".

Tradycyjne duchowieństwo i świeccy, którzy uznają hierarchię soborowego kościoła za katolicką, powinni rozważyć realia swojego położenia – są podzieleni w wierze i władzy z soborowym kościołem.

Henry kardynał Manning, wielki obrońca doktryny papieskiej nieomylności i prymatu na Soborze Watykańskim w latach 1869-1870, pięknie wyraził asystencję i nierozzerwalną jedność Ducha Świętego z katolickim Kościołem:

"Nierozerwalne zjednoczenie Ducha Świętego z Kościołem niesie te dwie prawdy jako bezpośrednie konsekwencje: po pierwsze, że jedność Kościoła jest absolutna, ilościowa i niepodzielna, podobnie jak jedność natury w Bogu i osoby w Jezusie Chrystusie: a po drugie, że jego nieomylność jest wieczysta".

"Św. Cyprian mówi: «*Unus Deus, unus Christus, una Ecclesia*». Ta zewnętrzna jedność wynika z wewnętrznej – to znaczy z obecności i działania Ducha Świętego, przez którego ciało jest zamieszkiwane, ożywiane i organizowane. Jedna zasada życia nie może ożywiać dwóch ciał ani inspirować dwóch organizacji. Jeden umysł i jedna wola łączy i utrzymuje w doskonałej jedności całą rzeszę wiernych przez wszystkie wieki i na całym świecie. Jedność wiary, nadziei i miłości – jedność jednego wspólnego Nauczyciela – uniemożliwia wszelkie rozbieżności w wierze i kulcie i czyni jedność komunii nie prawem konstytucyjnym lub zewnętrzną regułą dyscypliny, ale wewnętrzną koniecznością i nieodłączną właściwością i wyrazem wewnętrznej i nadprzyrodzonej jedności mistycznego ciała pod jedną Głową i ożywianego przez jednego Ducha. Jest więc oczywiste, że podział jest niemożliwy. Jedność Kościoła wyklucza stosowanie do niego liczby mnogiej".

Tak więc, pomimo zamieszania i zniszczeń spowodowanych przez *Vaticanum II*, pamiętajmy, że prawdziwy Kościół Chrystusa – Kościół katolicki – jest nieomylny i nieskazitelny, gdyż wieczysta asystencja Chrystusa i Ducha Świętego gwarantuje czystość i integralność głoszenia wiary przez Apostołów i ich następców.

Niech Duch Święty nas oświeca i prowadzi, a Jego Niepokalana Oblubienica, Najświętsza Maryja Panna, wstawia się za nami w tych najtrudniejszych czasach.

In Christo Jesu et Maria Immaculata,

Bp Mark A. Pivarunas CMRI

<https://cmri.org/articles-on-the-traditional-catholic-faith/the-holy-ghost-and-the-catholic-church/> ⁽¹⁾

Tłumaczył z języka angielskiego Mirosław Salawa

(Ilustracje od red. *Ultra montes*)

Przypisy:

(1) Por. 1) Bp Mark A. Pivarunas CMRI, a) [Kościół katolicki i jurysdykcja](#). b) [Sedewakantyzm](#). c) [Odpowiedzi na zarzuty wobec stanowiska sedewakantystycznego](#). d) [Vaticanum II "w świetle Tradycji"?](#) e) [O Przysiedze antymodernistycznej](#). f) [Czasy ostateczne a fałszywy ekumenizm](#). g) [Sede vacante. Rocznica śmierci papieża Piusa XII](#). h) [Ocena spotkań w Asyżu w 1986 i 2011](#). i) [Różnica między gorliwością misyjną świętego Patryka a duchem Vaticanum II](#). j) [Błędy doktrynalne "Dignitatis humanae"](#). k) [Wizyta antypapieża Franciszka w USA i "Synod o rodzinie" \(2015\)](#). l) [Długotrwały wakans Stolicy Apostolskiej. List do Ks. Peek odnośnie stanowiska teologicznego Zgromadzenia Maryi Niepokalanej Królowej \(CMRI\)](#). m) [Papiestwo](#). n) [Nieomyślność katolickiego Kościoła](#). o) [Franciszek-Bergoglio jest kacerzem, który nigdy nie został kanonicznie wybrany na papieża](#).

2) "The Reign of Mary", a) [Stanowisko Teologiczne Zgromadzenia Maryi Niepokalanej Królowej \(CMRI\)](#). b) [Modernistyczny Kościół: Nawracanie żydów niekonieczne](#).

3) Ks. Benedict Hughes CMRI, a) [Kult człowieka](#). b) [Neopapież – fałszywy papież](#). c) [Zaniechanie potępienia: Bergoglio zaniedbuje obowiązek potępienia zła](#). d) [Sedewakantyzm: jedyny logiczny wniosek](#). e) [Farsa Vaticanum II. Rzetelna ocena soboru po pięćdziesięciu latach](#). f) [Nowa praktyka "dialogu". Duch apostołski zniszczony przez Vaticanum II](#). g) [Pożegnalne słowa do swoich kapłanów. O spuściźnie Benedykta XVI](#). h) [New Age, Nowa Religia](#). i) [A on znowu swoje! Bergoglio wywołuje zgorszenie wśród katolików nonszalanckim podejściem do małżeństwa](#). j) [Franciszek-Bergoglio znowu atakuje! Pokaz dwulicowości Vaticanum II](#). k) [Największa ozdoba katolickiego kapłaństwa](#). l) [Cała i nieskalana. Musimy zachować integralność wiary katolickiej](#). m) [Korzenie problemów: Vigano dotyka źródła posoborowych błędów](#). n) [Kult Czternastu Świętych Wspomożycieli](#). o) [Moralne bankructwo modernistycznego neokościoła](#). p) [Nieuniknione podziały na widoku publicznym. "Dobrzy funkcjonariusze" kontra "źli funkcjonariusze" w soborowym kościele](#). q) [Religia islamu: zagrożenie dla zachodniej cywilizacji](#). r) [Okupowany przez modernistów Watykan kończy z tolerancją wobec prawdziwej Mszy. Refleksje nad tzw. motu proprio "Traditionis custodes"](#). s) [Neomaltuzjanie: Forsowanie mitu przeludnienia](#).

- 4) Ks. Noël Barbara, a) [Papieska nieomyślność a dzisiejszy kryzys w Kościele.](#) b) [Uderzające podobieństwo reform Pawła VI do reformy anglikańskiej 1549 roku.](#) c) [Katolicka Msza święta a Novus Ordo Missae. Czy NOM jest ważną mszą?](#)
- 5) Ks. Johannes Heyne, a) [Wolność zatracenia: Sprzeczność nauczania Vaticanum II z prawdziwą katolicką nauką.](#) b) [Ruch ekumeniczny: Czy Pius XII przyzwolił na ekumenizm?](#) c) [Gorliwość religijna.](#)
- 6) Ks. Anthony Cekada, a) [Tradycjoniści, nieomyślność i Papież.](#) b) [Czy ekskomunikowany kardynał może zostać wybrany na papieża?](#) c) [Bergoglio nie ma nic do stracenia... zatem sedewakantystyczna argumentacja musi się zmienić.](#)
- 7) Kodeks Prawa Kanonicznego, Papież Pius IV, [Wyznanie Wiary katolickiej \(Professio Catholicae Fidei\).](#)
- 8) Św. Pius X Papież, a) [Przysięga antymodernistyczna \(Iusiurandum contra errores modernismi\).](#) b) [Encyklika Pascendi dominici gregis o zasadach modernistów.](#) c) [Przemowa do kardynałów przeciw neoreformizmowi religijnemu.](#)
- 9) Ks. Dr Henryk Maria Pezzani, [Kodeks Świętego Katolickiego Kościoła Rzymskiego. Kanon 26. Zakazany jest wybór na Papieża tego, kto odstąpił od wiary katolickiej, heretyka, lub schizmatyka; jeśli ktoś taki zostanie wybrany, wybór jest nieważny \(Codex Sanctae Catholicae Romanae Ecclesiae. Can. 26. Devius a fide catholica, haereticus, vel schismaticus eligi prohibetur in Romanum Pontificem; si eligatur nulla est electio\).](#)
- 10) Ks. Piotr Semenenko CR, a) [O Wierze.](#) b) [O nieomyślności Kościoła.](#) c) [O gorszeniu się z prawdy Bożej.](#) d) [Poza Kościołem nie ma zbawienia.](#) e) [Skład Kościoła.](#) f) [O Chrystusie w Kościele.](#) g) [Męka i śmierć Jezusa Chrystusa Pana naszego. Chrystus zelżony w Kościele.](#) h) [Papież zawsze ten sam jest formalnie, co i materialnie \(Papa semper idem sit formaliter qui et materialiter\).](#)
- 11) Akta i dekrety świętego powszechnego Soboru Watykańskiego (1870), [Pierwszy projekt Konstytucji dogmatycznej o Kościele Chrystusowym przedłożony Ojcom do rozpatrzenia.](#)
- 12) a) [Mały katechizm o Syllabusie.](#) b) [Mały katechizm o Nieomyślności Najwyższego Pasterza.](#)
- 13) Ks. Maciej Sieniatycki, a) [Apologetyka czyli dogmatyka fundamentalna.](#) b) [Zarys dogmatyki katolickiej.](#) c) [System modernistów.](#) d) [Modernistyczny Neokościół.](#)
- 14) Abp Walenty Zubizarreta OCD, [O modernizmie \(De modernismo\).](#)
- 15) Ks. Jacek Tylka SI, a) [Dogmatyka katolicka.](#) b) [Traktat o Kościele Chrystusowym.](#) c) [O obojętności, czyli indyferentyzmie w rzeczach religii.](#) d) [O własnościach religii.](#) e) [O cnotach heroiczyh.](#)
- 16) [Uchwały i wyroki Świętego Soboru Watykańskiego za Piusa IX 1869-1870 zebranego krótko wyjaśnione, wraz z obszernym a prostym wykładem artykułu Wiary "O nieomyślnym nauczycielstwie Rzymskiego Papieża"](#) przez X. Dra Józefa Krukowskiego, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego.

17) O. Maurycy Meschler SI, a) [*Dar Zielonych Świąt. Rozmyślenia o Duchu Świętym.*](#) 1. *Modlitwa.* 2. *Urząd Nauczycielski w Kościele.* b) *Trzy podstawy życia duchownego.*

18) Henryk Edward kard. Manning, Arcybiskup Westminster, [*O sprawach Ducha Świętego działającego w duszy człowieka.*](#)

19) Ks. Włodzimierz Piątkiewicz SI, [*Mistyczne Ciało Chrystusa a charaktery sakramentalne. Studium dogmatyczne.*](#)

(Przypisy od red. *Ultra montes*).

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)
Cracovia MMXXII, Kraków 2022